

De yuan op de vlotten

China heeft laten weten dat het zijn munt de komende tijd voorzichtig zal laten vlotten. Waardoor die ongetwijfeld duurder wordt.

REPORTERS

Volgens hoogleraar internationale economie **Paul De Grauwe** (K.U.Leuven) heeft China ook zelf veel baat bij die beslissing.

Buigen de Chinezen voor de internationale druk?

Ze doen dit niet alleen wegens die internationale druk. Systematisch dollars kopen om yuans te verkopen geeft potentieel veel inflatie; de vaste wisselkoers is ongetwijfeld steeds moeilijker te combineren met inflatiebestrijding en de Chinezen moeten dus een keuze maken. Ze kondigen nu aan dat ze de yuan wat zullen laten vlotten. Dat zal ongetwijfeld heel geleidelijk gebeuren, net als in de periode 2005-2008, toen ze al eens hetzelfde deden.

Wat zijn de tastbare gevolgen voor ons?

We zullen meer euro's nodig hebben om yuans te kopen, dus om Chinese producten te kopen. Voor ons is dat al een tijdje bezig, want de yuan was gekoppeld aan de dollar en die is de voorbije maanden zelf al aanzienlijk in waarde gestegen ten opzichte van de euro. Het betekent dat onze bedrijven beter zullen kunnen concurreren met de Chinezen en dat we ook gemakkelijker naar China zullen kunnen exporteren.

En wat verandert er voor Chinezen en Amerikanen?

Momenteel ligt het accent van het economisch beleid helemaal op de export. Die is nu goed voor 40 procent van hun binnenlands product, tegen 20 procent zo'n tien jaar terug. In diezelfde tijd is hun binnenlandse consumptie achteruitgegaan! Dat geeft spanningen. Het voorzichtig laten stijgen van de yuan betekent dus dat ze meer aandacht willen opbrengen voor de binnenlandse consumptie, ten nadele van de export. Voor de Amerikanen betekent het dat behalve betere concurrentiemogelijkheden ook een vermindering van de afhankelijkheid van één partner die zo veel dollars koopt.

— Luc Baltussen

Opinie door Ewald Pironet

U en ik dus

Voor wie er nog aan twijfelde: wij zullen allemaal mee de crisis betalen. Ook al probeerden de politieke partijen in de aanloop naar de stembusgang u iets anders wijs te maken.

Het is de afgelopen weken steeds duidelijker geworden dat er tussen de VS en Europa grote meningsverschillen bestaan over overheidsbesparingen. De Amerikaanse president Barack Obama vindt dat Europa te hard van stapel loopt. In een brief aan de twintig wereldleiders riep de Amerikaanse president op om de economie te blijven ondersteunen en niet te snel te besparen om de overheidsstekorten te saneren. Maar opgejaagd door de financiële markten, die alvast Griekenland dwongen tot ingrijpende besparingsmaatregelen, wil vooral Duitsland fors saneren. Volgens Berlijn zijn gezonde overheidsfinanciën de beste garantie dat het Europese sociale systeem, met gewaarborgde pensioenen en betaalbare gezondheidszorg, kan blijven bestaan. En als Duitsland snel en ingrijpend bespaart, hebben de andere Europese landen weinig keus. Ze zullen het voorbeeld van de Europese economische grootmacht moeten volgen. Ook Europa dringt daar trouwens op aan.

België, met zijn torenhoge schuld, heeft zeker geen keus. De gouverneur van de Nationale Bank, Guy Quaden, mocht vorige week op de koffie bij informateur Bart De Wever. Hij herhaalde er nog maar eens dat de grootste twee uitdagingen voor ons land de sanering van de overheidsfinanciën en meer economische groei zijn. Dé vraag is natuurlijk hoe we beide kunnen bereiken, en dat houdt politieke keuzes in.

In de laatste dagen voor de stembusgang werd veel gesproken over de 22 miljard

euro die we structureel moeten besparen om tegen 2015 onze begroting in evenwicht te krijgen. Geen enkele partij was echter duidelijk over hoe dat nu het best zou gebeuren. Quaden zei wel waar het op aan komt: 'De vermindering van het begrotingstekort vereist een vermindering van de uitgaven, een verhoging van sommige belastingen en meer economische groei. Ik ken geen enkel groot saneringsprogramma, noch in België, noch in andere landen, zonder een verhoging van sommige ontvangsten.'

Een vermindering van de uitgaven, onder meer door een efficiëntere overheid wat gepaard gaat met een grondige staatshervorming, is dus essentieel. Het zal hoe dan ook (minstens) een drietal jaren duren eer we van zo'n efficiëntere overheid de vruchten zullen plukken. Economische groei is even belangrijk, maar dat hebben we maar gedeeltelijk zelf in de hand.

Het opdrijven van de ontvangsten kan vlugger geld in het laatje brengen. In de verkiezingscampagne werd er vooral gesproken over een of andere vorm van vermogensbelasting, een bankentaks en het afromen van de winst van elektriciteitsproducenten. Daarmee werd de schijn gewekt dat u en ik gespaard zouden worden. Dat is natuurlijk niet zo. De nieuwe regering zal zeker bij de gezinnen aankloppen. In andere Europese landen zijn de laatste weken bijvoorbeeld de btw-tarieven opgetrokken, een belastingverhoging die door de experts van de Europese Commissie wordt verdedigd. Berekeningen leren dat als België zijn gemiddelde btw-tarief met 1 procentpunt verhoogt, dit de schatkist 1,2 miljard euro oplevert. Daarmee zijn we er natuurlijk nog lang niet. Maar in tegenstelling tot wat de politieke partijen ons tijdens de campagne wilden laten geloven, zullen u en ik in onze portemonnee moeten tasten om bij te dragen aan de sanering van de overheidsfinanciën. **EX**

Het opdrijven van de ontvangsten kan vlugger geld in het laatje brengen.